TUHLAAJA

(Prodigal)
50-0827A · Chicago, Illinois, USA, 27.8.1950

1 Kiitos, Paul-veli. Hyvää iltaa yleisö. [Seurakunta taputtaa–toim.] Paljon kiitoksia. Kiitos. Tuo saa tuntemaan olonsa tosi hyväksi, kun tiedän, että olen tervetullut takaisin vietettyäni kolme viikkoa teidän kanssanne. Se osoittaa, että meillä on yhteys keskenämme. Se ei…Edes kuolema ei erota meitä toisistamme. Me tulemme jatkamaan elämistä jossakin. Rakkaus menee eteenpäin; kun kaikki on lopussa, rakkaus pysyy. "Mutta, profetointi, se katoaa ja kielilläpuhuminen katoaa, mutta rakkaus ei koskaan häviä" vaan jatkaa, jatkaa edelleen.

Hauskaa olla täällä taas, tänä iltapäivänä, ja saada tilaisuus puhua teille hetkinen. On aika lämmin. Ja tänä iltana on parantamiskokous, kokoussarjan päätteeksi. Ja me aiomme yrittää tänä iltana, jos mahdollista, palvella jokaista yleisössä, joita vain voimme, käytämme suurimman osan ajasta sairaiden puolesta rukoilemiseen.

Nyt, pääsin kotiin varsin myöhään, mutta seuraavana päivänä, se tapahtui lauantaina, tai, tai perjantai-iltana, ja sitten lauantaiaamuna minulla oli kokous. Myöhään lauantai-iltana, minulla oli useita hätätapauksia, jotka piti hoitaa siinä paikassa. Ja sitten, lähdin seurakuntaan eilen illalla ja pääsin sisään vain hetki sitten, noin tunti-. Minulla on kokous tänään iltapäivällä ja tänä iltana. Huomenna puoliltapäivin, minulla on kokous New Albanyssa, Indianassa. Niinpä, te näette, millaista tämä on, todella lakkaamatta liikkeellä. Mutta olemme iloisia missä tahansa, missä me voimme puhua vähän Jeesuksen sanaa. Sillä on merkitystä.

2 Olen tosi kiitollinen sananpalvelijoille täällä, ja niille, jotka laulavat, jotka vähän innostavat tai auttavat heitä eteenpäin. Siitä syystä me olemme täällä; yrittämässä auttaa toisia. Me…Minä en ikinä kykenisi viemään sanomaa kaikkeen maailmaan itse. Meitä täytyy olla tuhansia yhdessä tekemään tätä, ja yhdessä me voimme liittyä yhteen ja unohtaa seurakuntamme ja oppimme ja niin edelleen, ja tuntea vain tämän yhden asian: Kristuksen ja Hänet naulittuna ristiin ja tuntea sen välillämme. Ja uskon, että Jumala…tulee tekemään jotakin ihmeellistä saman tien. Uskon, että me tulemme näkemään Hengen liikkuvan ennen näkemättö-

mimmällä tavalla kautta aikojen.

Ja tunnen johdatusta sanoa tämän, minkä olen tuntenut jo jonkin aikaa, tai viime viikkojen aikana, että uskon, että Jumala aikoo tehostaa sitä pientä osaa, jonka Jumala on antanut minulle, yrittääkseni palvella toisia niin, että siitä tulee jotakin muuta, joka tulee olemaan ihmeellisempi kuin mitkä nuo kaksi merkkiä, jotka Jumala on antanut minulle näytettäväksi ihmisten edessä. Ja minä uskon, että se tulee olemaan armollisempi kuin tähän asti. Rukoilkaa puolestani. Ja jos toiset saavat kiinni innoituksesta ja pääsevät lähelle Jumalaa, niin kuin suuri, eteenpäin marssiva kristittyjen armeija.

Halua taas sanoa näistä pikku lahjoista ja jutuista, joita minä olen saanut tällä viikolla, että arvostan niitä kaikkia–en ehdi avaamaan niitä ennen kuin olen kotona. Tuo pikkutyttökin, kun pääsen kotiin, no mutta, joku antoi minulle paketin pikkuleipiä ja me istuimme alas ja söimme ne keskenämme, pikku tyttäreni ja minä; ja oli ilo saada niitä.

3 Siis, toivoisimme, ettemme me käyttäisi kovin paljoa aikaa. Kuinka monta ihmistä täällä talossa on tänään, jotka ovat kristittyjä? Näyttäkääpä kätenne, te jotka ovat kristittyjä, kaikkialla rakennuksessa. Voi tavaton. Onko täällä yhtään syntistä? Katsotaanpa, onko yhtään syntistä, nostakaapa kätenne. Tarkoitatteko te, ettette te ole syntisiä? [Tyhjä paikka nauhassa–toim.] …? …yksi syntinen" Voi!…? …Jumala teitä siunatkoon. Hienoa. Me olemme kaikki kristittyjä. Olen siitä tosi iloinen. Tosi hienoa. Siis nyt, kuinka moni on saanut Pyhän Hengen, kun tulitte uskoon? Näyttäkääpä te kätenne…? …Voi tavaton. Katsokaapa tätä! Tämä olisi hyvä hetki ylöstempaukselle, eikö vain? Jo…? …No, ajattelin puhua tänä iltana aiheesta "tuhlaajapojan paluu." Yleensä minä puhun tästä aiheesta saadakseni syntiset tulemaan Kristuksen tykö, ja kun täällä ei ole syntisiä, no, eihän täällä ole ketään tulossakaan Hänen tykönsä, eihän? Siispä, minä vaihdan aihettani ja otan muuta…? …

Ja kun te pääsette kotiin, soitelkaa naapureille ja kaikille sairaille ja tuokaa heidät ulos ja ehkä Herra tekee meille jotakin tänään, joka on alkamassa, voi että! Me saisimme suuren vuodatuksen tänä iltana. Ja minusta jotkut sanoivat, että joitakin paikkoja tullaan erottamaan köydellä sairaita ja ahdistettuja ja vuoteita ja paaripotilaita ja niin edelleen, varten tänne jonnekin; niin minulle on kerrottu, illan kokousta silmällä pitäen. Se on oikein hyvä.

Ja minä rukoilen, että Jumala…Otetaanpa toinen toistamme kädestä

ja rukoillaan, että Jumala todella parantaisi yhtaikaa jokaisen, joka on tässä talossa tänä iltana. Haluaisitteko te nähdä sen täällä? Minä lupaan, että Jumala täällä…[Tyhjä paikka nauhassa–toim.] parantaisi jokaisen, joka on paikalla ja jos Hän haluaa tehdä sen, te…se on merkki Hänen ja minun välilläni, että heti, kun te pääsette paikallenne, minä tulen takaisin jatkamaan tätä kokousta.

[Joku sanoo: "Ihmiset haluavat sinun saarnaavan sen saarnan."––toim.] Selvä. [Joku sanoo: "Me olemme kaikki armosta pelastettuja syntisiä."] Aamen. Sitä me juuri olemme, "armosta pelastettuja syntisiä." Onko näin? Me kaikki olemme armosta pelastettuja syntisiä. Muistan, kun itse olin tuhlaajapoika. Onko tämä liian lähellä tätä? [Mikrofonia––suom.]

4 4 Selvä. Muistakaa kaikki ja rukoilkaa, ja jos me satumme lähtemään joksikin ajaksi pois, älkää unohtako minua rukouksessa. Tämä iltapäivä on sellainen hetki ennen kuin tulen jumalanpalvelukseen, sairaitten puolesta rukoilun voitelun alta. Ja on suurta vapautta seisoa tervehtimässä ihmisiä ja me–me–meille on ilo tehdä se. Se–se vahvistaa minua ja sitten, illalla, kun voitelu tulee näitä asioita varten…kuvitelkaapa, joskus kokouksissamme, kun meillä on ollut monta, monta tuhatta ihmistä istumassa pitkin, voi tuntea, että siellä on kriitikkoja, toimittajia, joskus saarnaajat arvostelevat, seurakuntia, jotka eivät usko parantamiseen. Ja he–he odottavat vain löytävänsä jonkin väärän jutun. Jos se onnistuu, se pannaan sitten minun niskoilleni. Se on–se on…

Siis, minun on pantava todella–todella parastani kaiken aikaa, ja tiedettävä mikä on mitäkin, kunnes Pyhä Henki voi ryhtyä toimeen. Ja siitä syystä minä en kovin paljoa juttele ihmisten kanssa, en siksi, etten minä haluaisi sitä. Jumala tietää, että haluan sitä, mutta en–en vain voi, koska kun tapaan jonkun, hän puhuu jostakin muusta, sitten se vie minut pois asiasta, ja minä, haluan todella olla siinä tilassa, että Herra pystyy sanomaan: "Tuolla henkilöllä on tietty–tietty juttu, tai tällä ihmisellä täällä. Kuka tämä, joka seisoo edessäsi, on?" Muistakaa se, mitä yksikin virhe saa aikaan. Enkä minä voi olla itseni varassa, sillä minä en tiedä mitään. Minun on luotettava Häneen.

Ja siinä, kun minä luotan siihen, että kun Herra tekee sen, että Hän innoittaa koko seurakunnan uskomaan yliluonnollisen Olennon, Jumalaan, olevan keskellämme, valmiina kirkastamaan oman työnsä keskuudessamme. Ja minä olen todella iloinen, että Hän ilmoittaa itsensä sillä

tavalla. Voisimmeko me puhua hetken Hänelle nyt kun painamme päämme?

5 Taivaallinen Isämme. Me olemme todella kiitollisia saadessamme olla täällä tänä iltapäivänä, ja tulla luetuksi Sinun lastesi joukkoon. Niiden, jotka uskovat Sinua, jotka kärsivät Sinun tähtesi, jotka saarnaavat Sanaa, jotka palvelevat yöt ja päivät läpeensä, jotka paastoavat ja rukoilevat ja katsovat kohti taivasta kaiken päivää.

Me olemme kiitollisia ollessamme tekemisissä tällaisen taivaallisen joukon kanssa, jonka edessä istumme tänä iltapäivänä täällä, minne monia, monia satoja ihmisiä on kokoontunut, ja kaikki täytettynä Sinun Hengelläsi; odottaen vesien liikuttamista, astuaksemme sinne. Ja kenties täällä on niitä, Herra, jotka eivät tunne Sinua, jotka vähän epäröivät nostaa kättään tunnustaakseen sen julkisesti. Minä rukoilen, että Sinä puhuisit tuolle sydämelle tänään, tuo heidät alttarille katumaan, että Sinä tulisit rakkaaksi heidän sydämelleen. Ja ne joilla ei ole Pyhää Henkeä, tulkoot hekin tänään… [Tyhjä kohta nauhassa–toim.]

Sanokoon: "Oi, Jumala, tutki minua ja koettele minut ja katso onko minussa jotakin pahaa ja sitten pese se verelläsi, että minä saisin Pyhän hengen sydämeeni." Anna meille meidän vikamme anteeksi Herra. Sinun lapsesi ovat eksyksissä. Monta kertaa me eksymme tieltä ja me rukoilemme, että Sinä antaisit anteeksi. Siunaa Sana. Minä en tiedä, Sinä tiedät, Isä, että minä en tiedä yhtäkään sanaa, jonka sanoisin tänä iltapäivänä. Ilmoitan vain ehkä, puhuvani tuhlaajapojasta paluusta. Minä vain aion odottaa Sinua, sen mitä Sinä sanot, me sanomme. Siunaa kaikki sanat, jotka tulevat esiin. Pudotkoot ne hedelmälliseen maaperään ja tuottakoot satakertaisesti, sillä me pyydämme sitä Mestarin, Kristuksen nimessä. Aamen.

6 Minä en tiedä, miksi mainitsin tuon aiheen: ”tuhlaajapojan paluu.” Minä en ole tietääkseni lukenut tuota sananpaikkaa viimeiseen 8 vuoteen–en ole lukenut tätä raamatunpaikkaa. Ja puhua siitä–luullakseni olen puhunut siitä 8, 10 vuotta sitten, Ja muistelisin, että puhuessani siitä, minä lähestyin sitä fariseusten näkökannasta. Tuo poika, joka oli jäänyt kotiin ja pahoitti mielensä veljensä takia, ja uskoakseni sillä lailla se tarina menee. Ja häntä ärsytti kovasti, että isä oli ottanut vastaan–tuon kadotetun, eksyneen pojan takaisin–ja hänen lähestymistavastaan. Ja minä puhuin seurakunnalle siitä, miten ihmisten ei pitäisi tuntea tuolla tavalla, niin, että kun syntinen tulee alttarille, koko seurakunnan pitäisi ai-

van kerääntyä hänen ympärilleen. Uskotteko te sen?

Vähän aikaa sitten, Burkesvillen lähellä, Kentuckyssa, jossa synnyin, se oli kaatuneiden muistopäivänä noin 5 vuotta sitten, puhuin siellä sunnuntai-iltapäivänä. Ja ihmiset…Ajattelin juuri hetki sitten, sitä eroa; täällä me vain olemme, autot parkkeerattuna ympäri, kaunis auditorio, ja siellä oli pikkuinen rukoushuone, sellainen lautavuorattu, ja veistetyistä hirsistä rakennettu, kattoon asti. Ja, kun minua vietiin sinne silloin, siellä oli hevosia joka puolella. Siellä puhuttiin sinä aamuna–heillä lauletttiin ylistyslauluja. Ja minä seisoin siellä lavalla, ja siellä oli se "aamen--nurkka" yhdellä puolella ja sitten naiset siellä toisella puolella. Eikä heillä ollut ollenkaan laulukirjoja. Heillä oli vanhat urut, joita pumpattiin puutangolla. Oletteko koskaan nähneet sellaista? Katsotaanpa, onko kukaan nähnyt sellaisia urkuja? Ai, kyllä, sitä pumpataan sellaisella isolla puusta veistetyllä tangolla–sitä pumpataan. Ja joskus sellaista ei voi käyttää ollenkaan, koska jotkut koskettimista eivät toimi. He käyttävät isoa äänirautaa, ja napautetaan raudalla, ja saarnaaja sanoo: "Hmmmmm." Ja siitä otetaan kiinni ja aletaan laulaa. Siellä laulettiin: "Emme pelkää mitään pahaa, kun kuolemme, sillä Jeesus ottaa meidät syliin ja vie turvallisesti kotiin."

7 Nuo ihmiset, miten he kunnioittivatkaan Jumalaa. Minä puhuin heille jumalallisesta parantamisesta sinä iltapäivänä, ja, tai iltana, pikemminkin.

Ja seuraavana päivänä olin oravametsällä siellä sen kukkulan rinteellä. Ja minä kuulin sahojen vain käyvän siellä, ja ajattelin, että menen katsomaan mitä siellä oli tekeillä. Neljä tai viisi miestä oli seisomassa siellä kiväärit puuta vasten aikamoinen mekkala meneillään ja he olivat sahaamassa puita.

Ja joku heistä puhui ja sanoi: "Minusta se saarnaaja kertoi totuuden."

Ja toinen sanoi: "Se oli kyllä peijakkaan hyvä saarna." Se oli ainoa tapa, jolla hän osasi ilmaista itseään, luulisin."

Ja siinä oli…Minä kävelin siihen, missä he olivat juttelemassa, ja yhdellä oli iso tupakkamälli, melkein näytti, että se aivan pisti ulos suupielestä, kita aivan turvoksissa. Hän oli siinä pääpuhujana. Kun kävelin siihen, sanoin: "Terve." Ja hän kääntyi ympäri, tämä iso kaveri ja katsoi minua, nielaisi tupakkamällin, otti hatun päästään ja sanoi: "Hyvää huomenta, pastori Branham."

Minä ajattelin, "Oi-oi, tuo riitti kyllä ottamaan hänet hengiltä, mel-

kein," se niin valtava tupakkatollo.

8 Mutta siinä jutellessamme, päivällinen oli valmistunut. Koska uskoin, että niillä ihmisillä siellä se olisi ollut lounas; mutta nyt kyse oli päivällisestä. Minä nautin kolme ateriaa päivässä: aamiaisen, lounaan ja illallisen siellä etelässä. Ja niin minä menin sekaisin, kun illallisaikana siellä aletaan puhua päivällisajasta. Minä–minä jäin vaille illallista. No, joka tapauksessa, hevoset olivat rouskuttelemassa metsässä ja minä puhuin aiheesta Jeesuksen ylösnousemus, ja kun kunnon iso poika ryntäsi alttarille, se paikka oli ahdas ja täysi, ja hän ryntäsi alttarille ja huusi: "Jumala, armahda minun sieluani." Ja, kun hän tuli, niin eihän hän päässyt edes puoleenväliin alttarille: "Jos, Jumala vain pelastaisi minut." No, siellä oli viitisentoista noita vanhoja mammoja, tempaisivat miestä niskasta ja niin sitä vain mentiin alttarille hänen kanssaan.

Sinä iltapäivänä silloin tuli suunnilleen 15 kääntymystä. Ja nykyään, ihmiset eivät edes mene sinne ja tekevät vain kuivasilmäisen tunnustuksen ja nousevat pystyyn. Ihmiset rukoilivat loppuun asti, parisen tuntia. Nousivat pystyyn, ja vaatteet aivan niin märkänä, että ne olisi voinut vääntää kuivaksi, kun he olivat hikoilleet siinä. Ihmiset nousivat ja huusivat. Ja metsän läpi ja yli mäkien mentiin ja huudettiin: "Halleluja! Halleluja!"

Kuunnelkaa ihmiset, ehkä he olivat baptisteja, mutta heillä oli todellinen Pyhän Hengen uskonto. Näin se on. Koska he elivät sillä tavalla. Mutta, hedelmistään teidät tunnetaan. Se on totta.

9 Nyt, kun minä luen, te rukoilette. Luukkaan 15. luvusta, me haluamme lukea nämä Raamatun jakeet, alkaen 11; 15. luvusta Luukkaan evankeliumista.

> *Vielä hän sanoi: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.*
>
> *Ja nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle se osa tavaroista, mikä minulle on tuleva.' Niin hän jakoi heille omaisuutensa.*
>
> *Eikä kulunut montakaan päivää, niin nuorempi poika kokosi kaiken omansa ja matkusti pois kaukaiseen maahan; ja siellä hän hävitti tavaransa eläen irstaasti.*
>
> *Mutta kun hän oli kaikki tuhlannut, tuli kova nälkä koko siihen maahan, ja hän alkoi kärsiä puutetta.*
>
> *Ja hän meni ja yhtyi erääseen sen maan kansalaiseen, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen kaitsemaan sikoja.*

Ja hän halusi täyttää vatsansa niillä palkohedelmillä, joita siat söivät, mutta niitäkään ei kukaan hänelle antanut.

Niin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään!

Minä nousen ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi

enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan; tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.'

Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi.

Mutta poika sanoi hänelle: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan.'

Silloin isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa pian parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, ja pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa;

ja noutakaa syötetty vasikka ja teurastakaa. Ja syökäämme ja pitäkäämme iloa,

sillä tämä minun poikani oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.' Ja he rupesivat iloa pitämään."

10 Ja sananpalvelija, tai puhuja, minä en–en ole. Minun arpaosuuteni täällä maan päällä, on rukoilla sairaitten puolesta, mitä minä teen todella mielelläni. Minä en ole saanut mitään koulutusta. Ainoa, mitä minä pystyn sanomaan, on silloin, kun luen Raamattua, katson jokaista sanaa, aivan niin kuin Hän sen sanoo, minun on se sanottava. Ja rukoilkaa te minun kanssani, te kaikki, ja saarnaaja veljeni, kun minä yritän puhua hetken tästä aiheesta.

Yksi juttu…Ja pankaa merkille, että Jeesus puhui tässä vertauksessa molemmista. Hän yritti ilmaista isän tunteita kadotettua kohtaan, niiden takia, jotka ovat vieraantuneet Jumalasta, lähteneet pois. Muistakaa, kerran me kaikki olimme vieraantuneita, erotettuja Jumalasta, ilman armoa, ilman toivoa, kulkien pimeyden maailmassa; kadotettuja ikuisesti. Jeesus otti meidän synnintekijän paikkamme ja kuoli meidän asemestamme. Ja Isä ottaa meidät ilolla vastaan, sitten, kun Pojasta tuli synnintekijä. Miten ihana evankeliumi!

Olen usein pohtinut, että, mitäpä, jos elämä olisi, mitä minä voisin ollenkaan odottaa tapahtuvaksi, jos en olisi Jeesuksen puolella? Missä–-missähän minä olisin? Mikä minun kohtaloni olisikaan?

11 Minä makasin sairaalassa, jonkin aika sitten. Parhaat lääkärit, arvelisin, mitä potilas vaatia saattaa; katseli kasvojani sen jälkeen, kun puudutusaine oli erehdyksessä mennyt sydämeeni. He järkyttyivät, kun tajusivat, että nukutusaine oli sen yläpuolella, missä sen olisi pitänyt olla…? …elämää oli kolme minuuttia jäljellä. Ja kaikki minun syntini olivat edessäni ja minä…uskoa vedota mihinkään …synti oli edessäni syntinä. Usein, me kristityt täällä, me yritämme tehdä itse itsestämme vanhurskaita. Sanoit: ”No, eihän tämä nyt niin pahaa ole”, mutta vähäisinkin synti pitää tunnustaa, aina, kaikesta huolimatta, näyttipä se sinusta miten pieneltä tahansa, se on silti synti Jumalan silmissä.

Katsokaapa, miten mitätön ensimmäinen synti oli, mutta katsokaa, mitä se sai aikaan ihmiskunnassa. Kun ensimmäinen synti tehtiin, katsokaa eroa. Kun taivaaseen tuli viesti: ”Sinun poikasi on langennut,” siis, näytti siltä, että Aadamin olisi pitänyt ryntäillä pitkin paratiisia ja huutaa: ”Voi, Isä! Voi Isä, missä Sinä olet?!”

Mutta Aadam meni ja kätkeytyi. Ja se meni täysin päinvastoin. Isä oli se, joka kutsui: ”Poika, missä sinä olet?” Näettekö, miten ihminen yrittää vanhurskauttaa itse itsensä. Hän yrittää seistä jonkin takana. Sen sijaan, että tulisi reilusti esiin ja sanoisi mikä hän on ja tunnustaisi syntinsä Jumalan edessä, hän yrittää piiloutua jonkin taakse.

12 Ja Jumala teki etsintöjä. Hän käveli, ryntäili sinne tänne paratiisissa ja huusi kadotetun poikansa perään. Pojanhan olisi pitänyt etsiä Isää.

Ja tänään, asia on samalla tolalla. Heti, kun ihminen tekee syntiä ja sen sijaan, että tulisi esiin ja tunnustaisi syntinsä Jumalan edessä, hän yrittää perääntyä. Hän yrittää piiloutua jonkin taakse. Hän yrittää saada aikaan ihmistekoisen uskonnon.

Katsokaapa Aadamia. Teki…ihmiset tekivät viikunanlehdistä vyöverhon ja kietoivat sen ympärilleen; viikunanlehtiä. Mutta, kun he tulivat siihen paikkaan, johon Jumala kutsui Aadamin ja Eevan seisomaan eteensä, he tajusivat, että heidän uskontonsa oli ihmistekoista. Sana uskonto merkitsee ”peite.” Ja heidät oli peitetty ihmistekoisella vyöverholla. Näettekö te sen?

Nyt, ihmisessä on tuo pinnistely vielä tänäänkin. Ja sen sijaan, että yrittäisimme tulla Jumalan katumuksen tietä uskomalla Hänen Poikaan-

sa, ja antaisi Hänen Poikansa veren puhdistaa synneistämme, me luikimme pitkin ja poikin löytääksemme jonkin toisen tien, karata Jumalan tieltä. Me sanomme: ”Siis, tämä uskonto…Meistä tulee sen ja sen jäseniä tai me teemme tätä, missä ei olla niin kovin tiukkoja.” Ja viikunasta tehdyt lehdet eivät toimineet, kun ihmisten piti kohdata Jumala.

Ja sinä tulet huomaamaan, rakas ystäväni, etteivät ihmistekoiset teoriat pysy pystyssä, kun tulet tämän ruumiin ja elämän viimeisiin hengenvetoihin. Näiden asioiden mukaan voi hyvin elää, mutta niiden varassa ei voi kuolla.

Ja luulisin, että palvelustehtäväni aikana, olen seissyt useampien kuolevien ihmisten luona kuin kuka kukaan minun ikäiseni, koska minua kutsutaan kovasti kuolevien luokse.

13 Vähän aikaa sitten, eräs tietty nuori nainen kaupungissamme, oli saanut Pyhän Hengen kasteen. Hän tuli tabernaakkeliin. Eräs toinen nuori nainen kaupungistamme, hyvin suosittu, kuului erääseen nykyaikaiseen uskonnolliseen ryhmään, joka kieltää veren ja peitteen, ja sanoi, että meillä oli kultti ja olimme hihhuliporukkaa, koska me uskoimme Kristuksen pelastavaan armoon. Jos se tekee ihmisistä hihhuleita, silloin minä olen yksi sellainen, sillä minä uskon vereen.

Tämä nuori nainen kävi tansseissa ja esityksissä, mutta hän oli silti pyhäkoulunopettajana seurakunnassa. Tuo seurakunta kielsi Kristuksen veren; siellä sanottiin, ettei sellaista ole. Heidän paimenensa sanoi, että se kuivui 1900 vuotta sitten. Se oli sosiaalista evankeliumia. Ja ennen pitkää tuo nuori neiti alkoi käydä ulkona joidenkin poikien kanssa; hauskannäköinen pikkuneiti.

Tämä pikkutyttö tuli tabernaakkeliin. Hän oli pukeutunut vähän vanhanaikaisesti. Hän käveli usein kadulla, ja tukka kammattuna niin taakse kuin vain sen saa ilman näitä, miksi niitä nyt kutsutaankin, eikä yhtään manikyyriä naamassa, tai mitä se törky onkin, mitä käytetään; ja sillä lailla hän käveli kadulla.

Kyllä. Se on totta. Me opetamme sitä vastaan. Jumala auttakoon saarnaajia saamaan tuo evankeliumi perille. Kuunnelkaapa, arvon naiset: Raamatussa oli yksi ainut nainen, joka meikkasi kohdatessaan miehen, ja se oli Iisebel, ja Jumala syötti hänet koirille. Niinpä, kun te näette ihmisten käyttävän sitä, sanokaa: "Päivää, neiti Koiranruoka." Täsmälleen tästä oli kyse: Jumala syötti hänet koirille. Ettehän te halua olla sellainen.

Jumala on tehnyt teistä kauniita omalla tavallanne; kauneus on käytöksessä. Mutta jopa pyhitys-seurakuntamme ovat antamassa periksi. Te tiedätte, että se on totta. Teidän olisi parasta palata takaisin vanhan höyläpenkin ääreen, takaisin evankeliumiin.

14 Siis, huomatkaa nyt. Ja tämä [toinen] nuori neiti, hän vain teki, aivan mitä mieleen juolahti: kävi tansseissa ja juhlissa ja niin edelleen. Hän sairastui. Eikä hän ymmärtänyt, mistä oli kyse. Mutta, kun lääkäri tuli hänen luoksensa, hänellä oli jokin sukupuolitauti, hän oli mennyt liian pitkälle. Joitakin ruiskeita kokeiltiin, mutta se ei auttanut.

Ja niinpä paimen sanoi hänelle, että hän olisi menossa suoraan taivaaseen, koska hän oli pyhäkoulunopettaja. Ja niinpä ihmiset kokoontuivat hänen huoneeseensa katsomaan hänen lähtöään; Herran enkelit tulivat hakemaan häntä pois.

Minä olin kulkemassa katua, vähän ennen sitä. Tuo paimen istui kotinsa eteishallissa, ison kauniin kodin, [he olivat] hienoja ihmisiä. Hän astui juuri tuosta huoneesta ulos, koko pyhäkoululuokka oli laulamassa lauluja ja saattamassa häntä taivaaseen. Ja paimen pistäytyi vetämään ulkona savut, eteishallista ulos. Ja kun kuolema kohtasi tytön, hän alkoi tulla hiukan hysteeriseksi, hän sanoi: "Missä se tyttö on?"

Ihmiset sanoivat: "Mikä tyttö?" [Toinen] tyttö sanoi: Koko sinun luokkasi on täällä."

Tyttö sanoi: "En minä heistä puhu. Minä puhuin siitä tytöstä, joka (hän sanoi hänen nimensä), se, joka kävi tabernaakkelissa, joka aina puhui minun sielustani." Hän sanoi: "Hakekaa hänet."

15 He menivät paimenen luo, ja hän tuli juosten. Hän sanoi: "Siis, kulta pieni, kuuntelehan." Hän sanoi: "Me kutsumme lääkärin ja saat piikin. Sinä olet nyt vähän hysteerinen."
Tyttö sanoi: "En minä ole hysteerinen," ja sanoi: "Sinä ihmisten pettäjä. Minä olen kadotettu ja menossa helvettiin, koska sinä opetit minulle niin." Ja tuo tyttö kuoli ja lähti kohtaamaan Jumalaa, kadotettuna, huutaen tuota tyttöä, joka oli yrittänyt puhua hänelle siitä, mikä on oikein.
Katso, veli. Kun sinä tulet tämän elon retken päätökseen, sinä toivoisit eläneesi Jumalan edessä, pyhän, puhtaan elämän. Ole varma, että muistat sen. Siis, siitä seurakunnasta, johon sinä kuulut; se ei merkitse Jumalalle mitään. Kyse on siitä, mitä sinä olet sydämessäsi. Näin se on. Jumala ei tule kysymään sinulta…mihin seurakuntaan sinä kuuluit, se, Jumala tulee katsomaan sitä, mitä sinä olet sydämessäsi.

16 Huomatkaapa, miten Jeesus puhuu tässä isästä ja siitä, miten poika lähti pois. Hänen on täytynyt…hänellä on täytynyt olla mielessään se, miten Jumala etsii, kutsuu, vetää ihmisiä katumukseen. Ja tänään, Pyhä Henki kulkee yhä pitkin maata kutsumassa kadotettuja ja kuolevia.
Ennen kuin jätämme tämän tässä, viikunanlehdet, haluaisin sanoa vielä muutaman sanan. Huomatkaa, mitä Jumala teki. Jumala, kun Hän meni kohtaamaan Aadamia ja heitä, ja heillä oli jo omatekoinen oppi. Siitä ei ole kuin 24 tuntia, kun joku sanoi: "Veli Branham, tiedätkö millainen minun uskontoni on?" Hän sanoi: "Minun uskontoni on kultainen sääntö: tee sitä muille, mitä haluaisit itsellesi tehtävän."

Minä sanoin: "Tuo on hyvä, mutta se ei sisällä pelastusta." Näin se on. "Ellei ihminen synny uudesti, hän ei pääse valtakuntaan sisälle." Synny Jumalan Hengestä, uudistu, uudestisynny, tule uudeksi ihmiseksi Kristuksessa Jeesuksessa: vanhat asiat ovat kadonneet ja kaikki asiat ovat tulleet uudeksi–käänny, siirry toiseen järjestelmään, kulkiessaan tietä tähän suuntaan ja kääntyy ja lähtee tähän suuntaan–päinvastaiseen.

17 Siis, mutta sitten, kun ihmiset seisovat Jumalan edessä, Aadam pelkäsi tulla esiin, hän sanoi: "Olen alasti."

Siis, huomatkaapa, Jumala meni ja otti joitain nahkoja ja tuli, ja teki vyöverhot ja sitoi ne ihmisten ympärille. Siis, huomatkaa, jos Jumala sai nahkoja, Hänen piti tappaa jotakin. Jonkin oli kuoltava, että siitä saatiin peite; ja Hän tappoi jotakin ja sai niiden nahkat. Ja jokin kuoli ihmisten sijasta, koska rangaistus oli kuolema. Niinpä, viattoman uhrin piti kuolla syyllisyyden takia, että ihmiset saatiin peitetyksi.

Ja samoin asia on tänään, ystävät: ei mitään "kultaista sääntöä", jossa ei ole mitään vikaa; ei kymmentä käskyä, jotka ovat kyllä pyhiä, vaan Jumala tappoi jotakin, peittääkseen poikansa. Jeesus Kristus kuoli Golgatalla, viaton, syyllisen puolesta valmistaakseen tavan, jolla sinä ja minä voimme olla viattomia, Hänessä, Jumalan edessä. Ja sitä juuri Pyhä Henki etsii kautta koko maan tänään, löytääkseen jonkun, joka uskoo Häneen, Kristukseen Jeesukseen.

18 Siis, meidän kertomuksemme alkaa, minusta, hyvin säälittävä kertomus, ja minä koetan lähestyä sitä hieman. Kuunnelkaa tarkasti. Pannanpa pystyyn pieni draama tänä iltapäivänä, kuvataksemme sitä hieman, että Jumalan lapset saattavat katsella sitä. Jumala, auta näitä nykyajan lapsiamme.

Jokin aika sitten, suuri J. Edgar Hooverin porukoista, kapteeni Al

Farrar, suuri mies, nuorten ryhmän johtaja, tuli minun kokoukseeni ja kääntyi ja tuli johdetuksi Kristuksen tykö. Minä seisoin hänen toimistossaan. Siinä oli kyse siitä, että minä olin Fresnossa, Kaliforniassa pitämässä kolmen illan kokousta. Sieltä me menimme Seattleen…[Nauhassa tyhjä kohta–toim.]…lavalle.

Kun minä tulin sisään, en ole nähnyt missään niin paljon poliiseja; kaikkialla. Minut vietiin pieneen huoneeseen, ja kun tulin ulos, tri. Bosworth oli valmistelemassa puhetta ja valmistautui esittelemään minut; ja sitä juuri tehdessään, joku astui siviilivaatteissa sisään, ja kosketti hänen olkapäätään ja sanoi: "Minä haluaisin sanoa sanasen."

Tohtori Bosworth sanoi: "Se ei ole täällä kyllä tapana, herra." Hän näytti valtakirjansa. Hän oli kapteeni Al Farrar.

Ja hän sanoi: "Käykö se, herra?"

Hän sanoi: "Ystävät…" Siellä oli koolla kymmenentuhatta.

Ja hän sanoi: "Kapteeni…Olen kapteeni Al Farrar." Hän sanoi: "Melkein kaikki täällä tuntevat minut, koska kotipaikkani on Tacoma täällä Washingtonissa." Hän sanoi: "Minun tehtäväni täällä on estää kaikenlainen rähinöinti." Ja hän sanoi: "Kun minä kuulin tästä Branham-jutusta, rukoilla sairaitten puolesta, lähdin Fresnoon puuttumaan rähinöintiin." Hän sanoi: "Minä olen nähnyt näitä juttuja, kuulin, kun saarnaaja puhui, eikä hän vaikuttanut minusta mitenkään rähinöitsijältä." Hän sanoi: " Hän sanoi: ”Me haimme; me haimme lääkärin, ja lähetimme pikkupojan sinne, joka oli raajoistaan halvaantunut, polio. Polio todella…? …” Hän sanoi: ”Kun me kävimme läpi…Me jäimme kahdeksi illaksi. Lopulta poika saatiin jonoon.” Hän sanoi: ”Kun me pääsimme perille, niin, veli Branham sanoi: ’Hän on polion uhri.’ Ja hän kysyi isältä uskoisiko hän. Niin oli; tuo isä oli poliisivoimissa.” Ja sanoi: ”Hän sanoi, että uskoisi.” Hän sanoi: ”Veli Branham sanoi, että poika tulisi paranemaan kahdeksan päivän sisällä.” Poliisi sanoi: ”Me tarkkailimme häntä” ja sanoi: ”Tuo pikkupoika seisoo tänä iltana tuolla verhon takana täysin terveenä, ja on palannut kouluun.” Hän sanoi: ”Minä haluan teidän kaikkien vakuuttuvan tästä: me tarkistimme heidän taloudenpitonsa, ja mitä he rahoillaan tekevät ja sen semmoista.” Hän sanoi: ”Minä haluan teidän tietävän, ettei tässä ole kyse mistään metelöinnistä; tässä on kyse kaikkivaltiaan Jumalan kädestä.”

19 Seuraavana päivänä hän vei minut isoon vankilaan, joka heillä siellä oli. Ja heillä oli siellä nuoria naisia, jotkut revolverisankareita. Siellä he

vaeltelivat edes takaisin kiroten toinen toistaan. Mies sanoi: ”Mitä te olette tästä olet mieltä, pastori Branham?”

Sanoin: ”Voisinko sanoa heille sanasen?”

Hän sanoi: ”Tottahan toki.”

Minä menin sinne nuorien miesten luo. Ja he olivat siellä aivan hirveissä oloissa. Hän näytti minulle, miten, kun hän painaa nappia siinä tiskillä, ja tiettyjen sellien ovet aukenivat, ja sen pystyi tekemään ainoastaan siitä. Jos joku ampuisi häntä, hän koskettaisi tuota nappia, ja kaikki menisivät lukkoon…poliiseja ja kaikkea joka puolella.

Sitten, kun hän oli lopettanut, hänellä oli kaksi vartijaa mukanaan, ja kun me menimme ampumaradalle, hän sanoi: ”Sinähän pidät aseista veli Branham etkö pidäkin?”

Sanoin: ”Kyllä.”

20 Me menimme sinne ampumaradalle siellä alla, pitkän matkan päässä, se oli sellaisessa sellin tapaisessa. Hän kertoi: ”Me harjoittelemme täällä nuorten miesten kanssa.” Hän alkoi kertoa, miten etäällä sinä voi olla mistäkin paikasta ja miten ampua, niin edespäin. Ja minä huomasin, että hän tarkkaili koko ajan minua. Ja minä pohdin, mitähän hän aikoi; hän päästi konstaapelit pois, jotka olivat siellä hänen kanssaan. Ja me olimme yksin siinä paikassa, metallia joka puolella ympäriinsä. Hän sanoi: ”Veli Branham.”

Sanoin: ”Mitä, herra?”

Hän pani kätensä harteilleni ja minä ajattelin: ”No johan nyt.”

Hän sanoi; ”Mahtaakohan minulla olla mahdollisuutta?”

Sanoin: ”Mitä te tarkoitatte, kapteeni Farrar?”

Hän sanoi, ”Minä en ole ollut paha ihminen.” Hän sanoi: ”Yritän pitää lakia yllä ja elää oikein.”

”Sehän on velvollisuutenne, herra.”

Hän sanoi: ”Mutta, minä haluaisin todella löytää Jeesuksen.”

Ja minä sanoin: ”Uskotko sinä?”

Hän sanoi: ”Kyllä vain, mutta minä en ole löytänyt Jumalaa.” [Tyhjä kohta nauhassa–toim.] …kuulun erääseen seurakuntaan täällä. Minä–minä en tunne Häntä. Ei minun tarvitse pettää itseäni.” Minä liityin seurakuntaan. Olen ollut jäsen jo vuosia. Hän sanoi: ”Minä en oikein tunne Häntä.”

Sanoin: ”Selvä, kapteeni Farrar, te–te voitte ottaa Hänet vastaan, jos vain uskotte.”

Hän sanoi: ”Kuule. Ennen kuin sinä lähdet Washingtonista, järjestä jokin paikka, jossa me tapaamme ja mennään yhdessä ja keskustellaan asiasta.” Hän sanoi: ”Järjestä se.” Nautitaan päivällistä ja mennään yhdessä ulos ja niin edelleen ja ehkä otan jahtini, ja lähdetään sillä–tuonne lahdelle.”

21 Sanoin: ”Kapteeni Farrar, Hän ottaa sinut vastaan juuri tässä.”

Hän sanoi: ”No ei tässä…[Tyhjä kohta nauhassa–toim.] …? …

Sanoin: ”Kyllä vain.”

Hän sanoi: ”Tulisiko Hän aivan tänne?”

Minä sanoin: ”Hän meni valaan vatsaan yhden ihmisen takia. Hän meni tuliseen pätsiin tuomaan jotkut lapsistaan sieltä pois. Hän tulee kyllä tänne ampumaradalle.” Siellä tuo konstaapeli, riisui asevyönsä ja pani sen lattialle ja laittoi kätensä minun ympärilleni. tällä tavalla, ja Jumala laskeutui ihmeellisellä tavalla ja pelasti hänet. Hän aikoo nyt ruveta saarnaamaan evankeliumia. Saarnaaja lähtee nähdessään, että Isä on yhä kiinnostunut kadotetuista. Kuka sitten oletkin, millaisissa olosuhteissa sinä olet, Jeesus tulee mihin tahansa ottamaan sinut vastaan.

22 Katsokaapa tätä tuhlaajapoikaa tänä iltapäivänä, missä hän oli: pahin paikka jossa juutalainen voi olla on sikolätti.

Siis, katsokaapa tätä draamaa nyt. Siinä on vanhanaikainen maalaistalo. Katselkaamme sitä hetki mielessämme. Voin nähdä, suloisen vanhan pariskunnan asuvan siellä, joka on tehnyt kovaa työtä koko ikänsä ja joilla on kaksi poikaa. Luonnollisesti, perintö aina menee perilliselle. Ja sitten, tämä nuorempi poika, kenties…Sanotaan nyt, että he kävivät kokouksessa joka sunnuntaina, ja he rakastivat Jumalaa ja palvelivat Jumalaa koko sydämestänsä.

Mutta, eräänä päivänä, nuorempi poika, sanotaanpa nyt, että hän alkoi kulkea porukassa, jonka kanssa hänellä ei olisi pitänyt olla mitään tekemistä. Kuuntelehan, nuori mies tänä iltapäivänä, nuori nainen, välittömästi, kun sinä lähdet pois kristillisen vaikutuksen alta, olet huonoissa käsissä. Sinä olet matkalla takaisin lähtökohtaan, täsmälleen silloin–-muista että heti, kun lähdet pois Pyhän Hengen vaikutuksen alta. Olipa tuo poika kuka tahansa tai tyttö, jos he eivät ole pelastettuja, pysy loitolla heistä. Täsmälleen näin se on. Ja miehet, te myös.

Joku sanoi: ”Siis, kyllä minä voin käydä baarissa jonkun kaverin kanssa. Voin juoda Cokista, kun hän juo olutta ja viskiä, ja lähteä ulos ja olen aivan sama ihminen.” Enpä usko. Näin on. Raamattu sanoo: ”Karttakaa kaikenlaista pahaa.” Pysykää poissa vihollisen maaperältä. Vanha kelkkarata on niin liukas…? …kelkka, keikkuu joka puolelle ja yhtäkkiä, ennen kuin huomaatkaan, sinua viedään pitkin ränniä…? …

23 [Tyhjä kohta nauhassa–toim.] …pohti, voisiko hän palkata jonkun viemään häntä mäen toiselle puolelle. Joku sanoo: ”No, minä pystyn ajamaan näitä hevosia 2 jalkaa reunan ulkopuolella täyttä laukkaa, enkä ikinä tipahda.

Toinen sanoo: ”Minä voin pitää sen 6 tuuman päässä enkä ikinä tipahda.

Hän sanoin: ”No, entä sinä? –seuraavalle.

Hän sanoi: ”Minä pysyttelen niin etäällä reunasta kuin vain kykenen.”

Hän sanoi: ”Vie sinä minut yli.”

Älä kokeile kuinka lähelle syntiä voit päästä. Koeta kuinka kaukana sinä voit pysyä synnistä. Pysy etäällä siitä, ylipäänsä, telkeä se ulkopuolelle. On sääli, että meidän amerikkalaisemme rypee näissä ja tekee näitä juttuja.

Kun käytte kodeissa nykyään… Olen käynyt kristityissä kodeissa, kun jääkaappi avataan, niin se on täynnä oluttölkkejä; ja sen pitäisi olla kristitty koti. Kristityt eivät pelleile noitten asioitten kanssa…? … Me olemme kuskanneet vanhan kunnon rukousalttarin ulos kodistamme ja tehneet siitä korttipöydän. Ja juuri se tekee meidän lapsistamme nuorisorikollisia. Ei kyse ole nuorisorikollisuudesta. Kyse on vanhempien rikollisuudesta. Jos vanhemmat opettavat lasta ja vähän katselee, missä he käyvät ja pitävät heistä huolta, se on …? …siinä…? …Näin se on.

24 Katsokaa näitä nuoria ladyja, jotka makoilevat näillä hiekkarannoilla uimapuvussa, miesten edessä. Ja täällä kaduilla näissä hävyttömissä asuissaan ja annapa vain jonkun loukata heitä ja sinä haluat …? …heitä. Sinä olet yksi heistä. Näin se on. Lähetät hänet ulos tuolla lailla…

Ja niin, minä juttelin erään pikku neidin kanssa tässä eräänä päivänä; hän sanoi: ”No, minä yritän saada rusketusta.”

Minä sanoin: ”Kuulehan, minulla on kotona pieni tyttö. En tiedä, mikä tulee seuraamaan, mutta jos minä ikinä löydän hänet venyttelemästä

itseään sillä tavalla, hän tulee kyllä saamaan rusketusta, mutta se tulee olemaan herra Branhamin rusketusta raitoina takapuolessa ja kunnolla, kun minä tulen kotiin." Näin se on. Hän tulee saamaan sellaisen rusketuksen mitä tarvitseekin. Ja täsmälleen näin. [Yleisö taputtaa–toim.] Kiitos. Sellaista rusketusta me tarvitsemme…? …Minun isäni…? …Kymmenen käskyä, kultainen sääntö…?… ulos puuvajaan. Minusta meidän pitäisi…? …Jos säästä vitsaa ja pilaat lapsen…? …

25 Sitten, minä näen tämän nuoren miehen lähtevän ulos [Tyhjä kohta nauhassa–toim.] "Mikset sinä kertonut äidillesi ette sinä ole menossa sinne vanhaan seurakuntaan? Kaikki se…? …Ethän sinä mitään muuta teekään, kuin ramppaat seurakuntaan ja takaisin." No siis, parempaan paikkaan kuin seurakunta sinä et voi mennä. Voin kuulla hänen sanovan: "Mikset sinä lähde kaupunkiin ja tule kokemaan kaupungin humua, ja elä niin kuin poikien pitäisi elää." No, ensimmäinen juttu, tiedättehän, minä voin nähdä hänet nyt, hän menee kysymään isältään; ja isä on tulossa vanhaksi ja hänen äitinsä on tulossa vanhaksi.

Eräänä päivänä, kun hän tulee sisään, kyllästyneenä hän alkaa kiukutella äidilleen ja isälleen. Heti kärkeen hän sanoo: "Isä, minä haluan, että sinä annat minulle osuuteni. Olen kyllästynyt roikkumaan täällä kodin liepeillä ja tekemään näitä juttuja. Ainoa, mitä minä sunnuntaissa näen, on kokouksessakäynti. Ja kaikki muut pojat…? …tavalla tai toisella. He kaikki käyvät ulkona ja elävät omalla tavallaan. Minä haluan tehdä niin kuin muutkin." Älä ikinä seuraa porukkaa; seuraa Jeesusta.

Mutta eikö se olekin nuorison asenne eikö olekin? "Minä haluan tehdä niin kuin muutkin." Älä ikinä ota mallia muista; ota mallia Jeesuksesta.

26 Sitten minä kuulen hänen sanovan: "Siis, sinä…" Kuulen isän sanovan: "No, poika, tämä on ainut tapa, jolla minä olen elättänyt itseni. Ainut tapa hankkia elanto."

"No, minulla on perintö, ja anna se sitten minulle. Minun oikeuteni…" Siis, mikä onkaan oikeutesi?

Minä näen vanhan isäparan; asia vaivaa häntä kovasti. "No, mitä sinä sitten aiot tehdä, poika?"

Hän sanoo: "Lähden kaupunkiin ja elän niin kuin kaikki muutkin."

Isä sanoo: "No, etkö voisi jäädä äidin ja minun luo? Me rakastamme sinua koko sydämestämme, ja me haluamme olla hyviä sinulle. Olemme

tehneet kaiken, minkä voi. ” Mutta se ei tyydyttänyt. Saatana oli saanut pojasta otteen. Hän oli lähdössä kaupunkiin elämään niin kuin muutkin maailmalliset ihmiset.

Sitten, minä näen hänen isänsä sanovan hänen äidilleen: ”Äiti, tiedätkö, mitä on tapahtunut? Meidän poikamme on joutunut väärään porukkaan. Hän on nyt nuori mies, ja niin hän pyysi minua myymään tilan ja ottamaan kaiken, mitä omistan ja jakamaan sen hänen ja hänen veljensä kesken. Siitä ei voi keskustella hänen kanssaan.”

27 Minä näen vanhan äidin. Jumala sellaisia vanhoja äitejä siunatkoon. Minulla on yksi sellainen kotona. Miten minä rakastankaan häntä, sanoin hänelle hyvästit eilen, hänen leukansa alkoi vapista…? …tuli aivan…? …äidillä ei ole paljoa aikaa. Minä iloitsen siitä rauhasta, kun me lähdemme juhlaan tuonne ylös. Ja minä sanoin: ”Äiti, minun–minun pitää lähteä.” Minun pitää…? …”

Tämä vanha äiti, minä näen hänet tässä meidän tämän iltapäivän kertomuksessamme, minä näen hänen menevän pojan luo ja sanovan: ”Poika, äiti on pyykännyt pesulaudalla, silittänyt, yrittääkseen tehdä kaiken, minkä voi sinun takiasi.”

Nyt, minä kuulen hänen sanovan: ”Äiti, hankkiudu eroon tuollaisesta. Se on vanhanaikaista. Minä en halua mitään tuollaista. Minä aion mennä omaa tietäni. Olen melkein jo siinä iässä, niinpä minä aion toimia tässä omalla tavallani.”

Minä näen äidin kietovan kätensä pojan ympärille ja halaavan häntä. Hän halusi halata poikaa, poika käänsi päänsä…? …Hän ei halunnut suudella julkisesti. Mitään tunteita…? … Raamattu sanoo, että ihmiset elivät sillä tavalla. Paavali puhuu siitä: rakkaudettomia. Näin asia on tänään. Lapsi hallitsee perhettä isän ja äidin sijasta. Juuri he ovat äänessä. Mikä häpeä; rakkaudettomia. Näen, kuinka äiti taputtaa poikaa poskelle.

Kuunnelkaapa nuoret. jonakin päivänä se tulee olemaan ainoa asia maailmassa…? …hän on poissa, häntä ei enää ole. Se vanha isä, jota te häpesitte, koska hän kävi kokouksissa, ja iloitsi ja kenties huuteli silloin tällöin. Tuo sinun poikaystäväsi tai tyttöystäväsi sanoo seurakunnassa: ”Siis, katso nyt häntä, eikö ole kamalaa?” Ja etkö sinäkin häpeä häntä pikkuisen? Tulee aika, jolloin sinä et enää häpeä häntä.

28 Vähän aikaa sitten, eräs nuori yliopistonainen tuli käymään. Hänen äitinsä oli pessyt pyykkiä pesulaudan kanssa, jotta pysyi lähettää hänet yliopistoon. Ja kun tyttö tuli asemalle, hänellä oli…hän oli tuonut toisen

nuoren tytön mukanaan. Hän oli joutunut kauaksi Jumalasta ja kauaksi seurakunnasta. Hänellä oli nuori nainen mukanaan. Tuo nuori tyttö istui junassa ja katseli ulos… Siellä ulkona hänen äitinsä seisoi; hän oli aivan arpien peitossa, Ja tuo nuori tyttö joka oli siis sen toisen tytön kanssa tulossa yliopistolta, sanoi: "Katsopas tuota noita-akalta näyttävää naista." Se oli tuon tytön äiti. "Eikö näytäkin kamalalta?" Voi, eikö olisi hirveää joutua istumaan tuon kanssa syömään samaan pöytään?" Se oli siis se hänen tyttöystävänsä. Siis, sen sijaan, että olisi puhunut, tyttö vain käänsi päänsä pois. Kun noustiin junasta, tämä vanha ryppyinen nainen ryntäsi hänen luokseen ja kietoi kätensä hänen ympärilleen suudellakseen häntä. Ja hän oli niin kylmä; hän käänsi selkänsä ja katsoi toiseen suuntaan. Ja tuota tyttöä oli inhottanut niin, että hän oli lähtenyt hänen luotaan, lähtenyt pois seurakunnasta ja Jumalan luota.

Vanha nainen sanoi: "Rakkaani, rakkaani, mitä sinulle oikein on tapahtunut?" Ja tyttö oli niin hämmentynyt tyttöystävänsä takia.

29 Ja juuri sillä hetkellä yksi konduktööreistä, joka tunsi tarinan, käveli siihen ja tarttui tyttöä kädestä ja sanoi: "Kuulehan Mary, mitä sinä tarkoitat? Häpeätkö sinä äitiäsi sen jälkeen, kun olet ollut poissa, ja mennyt yliopistoon? Muista, sinähän tunnet tämän tarinan. Eräänä päivänä talo oli palamassa poroksi. Sinun äitisi oli kaunis nainen, paljon kauniimpi kuin sinä olet tai koskaan tulet olemaankaan. Sinä olit pikkuinen itkevä lapsi, kun hän oli ripustamassa vaatteita takapihalla ja yhtäkkiä talo syttyi palamaan. Ja siinä paloauto tulee sammuttamaan sitä. Ja koko talo oli liekeissä. Ja sinä itkit yläkerrassa. Kukaan ei uskaltanut mennä liekkien läpi. Tuo pikku äiti peitteli itsensä ja hän ryntää liekkien läpi. Hän nappasi sinut. Otti vaatteet suojaamasta ruumistaan ja kietoi niihin sinun kasvosi ja paketoi sinut kokonaan, otti syliinsä ja pani omat kasvonsa liekeille alttiiksi. Ja läpi liekkien hän tuli pelastamaan sinut." [Alkup. virkkeiden välissä on aina "sanoi".–suom.] Mies sanoi: "Siksi sinä olet tänään kaunis, ja siksi hän on niin arpinen. Häpeätkö sinä noita arpia?"

30 Ja juuri sen Jeesus teki meille. Kun me olimme vielä syntisiä, rumia Jumalan edessä, hylättyinä, pois poikenneina, Hän tuli, norsunluupalatsistaan, Jumalan ihana Poika, tuli maan päälle ja otti tuon häpeän itsensä päälle ja synnin päällensä ja kuoli Golgatalla, huutaen.

Pitäisikö meidän hävetä Hänen evankeliumiaan? Kristityt, kaduilla, me häpeämme puolustaa evankeliumia. Kun Hänet turmeltiin ja hänestä tehtiin ruma, se tehtiin siksi, että sinä voisit olla vapaa. Hänet turmel-

tiin synnillä, kun taas sinä voit olla vapaa synnistä. Älä ikinä kiellä Häntä. Rakasta aina Häntä. Seiso sen takana, mikä on totta. Puolusta Hänen evankeliumiaan.

31 Ja nyt, sellainen asenne, melkein, on nuorison asenne nykyään. Tämä nuori mies tunsi samalla tavalla. Hän sanoi: "Äiti, minä en halua enää olla tekemisissä tämän perheen kanssa. Kaikki, mitä tapahtuu on, että käydään kokouksissa. Minä kuulen ainoastaan sitä."

Kuunnelkaa. Minä voin nähdä, kun vanha isä pystyttää myyntikyltin. Me vähän dramatisoimme tätä nyt, tietenkin, nuorten ihmisten takia. Sitten voin nähdä, kun hän pystyttää "myydään"- kyltin, että vanha maatila myytäisiin, ja kokoaa tavarat yhteen ja–jakaa poikien kesken. Äiti ja isä eläisivät juuri niin kauan kuin heidän osuutensa kestäisi, kenties, ja sitten kaikki on ohi.

Huomatkaa, voin nähdä, kun nuorelle pojalle erotettiin hänen osuutensa, hän sai osuutensa rahoista taskuunsa. Hän sanoi: "No nyt pidetään hauskaa."

Seuraavana aamuna voin nähdä hänen menevän sanomaan äidilleen: "Vanha rouva, pakatkaa vaatteeni nyt. Aion lähteä tänä aamuna." Hyvä tavaton. Kuinka tuo vanha äiti parka lähtee, kokoaa pikku tavaroita, joita poika käytti pikkupoikana, panee ne talteen, katselee niitä. Näen, kun hän poimii parin pikkuisia kenkiä, joita hän…

Tehän tiedätte, että äidit mielellään säilyttävät sellaisia tavaroita. Äidillä on minun vanhat kenkäni, joita pidin pikkuvauvana. Hänellä on pitkä leninki, jollaisia vauvoilla oli silloin. Sellaiset ovat äidin sydämelle aarteita. Voin nähdä tämän vanhan äidin ottavan nämä pikkukengät ja panevan ne harmonin päälle, laskeutuu ja rukoilee ja sanoo: "Oi, Jumala, pidä minun lapsestani huoli. Hän jättää minut nyt, minä…"

32 Kuinka monella on tällainen vanhanaikainen äiti? Näyttäkääpä kätenne. Voi, eivätkö he olekin suloisia ja ihania? "Pidä huolta pojastani. Hän lähtee maailmalle enkä minä tiedä mitä hänelle tulee tapahtumaan; pidä hänestä todella huolta, Isä." Rukoili, onko teidän äitinne koskaan rukoillut teidän puolestanne? Voi, kun minun pieni vanha äitini…Olen nähnyt hänen menevän huoneeseensa itse, kun me olisimme jääneet ilman ruokaa, ja polvistuvan ja huutavan Jumalaa. Jumala, annan meille vähän lisää näitä tällaisia vanhanaikaisia, rukoilevia äitejä. Siinä on meidän kansakuntamme selkäranka (näin se on): Jumalan pelastamat äidit.

Näen hänen huutavan Jumalan puoleen: "Jumala, pidä minun pojasta-

ni huolta." Vaikka sinä tekisit mitä, äiti antaa aina anteeksi. Hänen sydämensä on aina valmis antamaan anteeksi, sovittamaan.

33 Minä voin nähdä vanhan isän. Hän on huolissaan; kävelee edestakaisin, sinne tänne pihalla, ladolta talolle, edestakaisin. Voin kuulla äidin menevän ovelle ja sanovan: "Mikä hätänä, isä?"

"En tiedä, äiti." Tiedättehän te vanhemmat. Jos he ovat hyviä, pelastettuja ihmisiä, he ovat huolissaan lapsistaan. Olen itsekin isä, ja minun pikkuinen poikani istuu siellä ja kuuntelee minua juuri nyt. Jumala tietää, että minä rakastan häntä. Voisin…Jos toisen meistä pitäisi kuolla tänä iltapäivänä, "suo minun kuolla kymmenen tuhatta kertaa, hänen puolestaan." Näin se on. Saakoon hän jäädä. Se on rakkautta, jota tunnemme jälkeläisiämme kohtaan. Siitä syystä Jumala rakasti niin paljon maailmaa, jälkeläisiään, että Hän tuli itse kuolemaan, että me saisimme olla vapaita; kärsi rangaistuksen itse.

34 Panin merkille, tämä isä, uupuneena, käveli edestakaisin, sinne tänne. Seuraavana päivänä, kun pojan piti lähteä, minä voin nähdä, kun hän pakkaa hänen pienen matkalaukkunsa, ja painuu tiehensä. Näen, kun hän tekee kierroksen ja sanoo: "Hei sitten, porukat," ja aloittaa matkansa.

Äiti sanoo: "Hetki vielä, kultaseni. Ennen kuin lähdet, rukoillaan vielä kerta. He polvistuvat lattialle. Minä voin nähdä vanhan äidin ja isän, kädet kiedottuna toinen toistensa ympärille rukoilevan Jumalaa: "Jumala, me kasvatimme hänet ja toimme hänet tähän asti. Hän on nyt lähdössä vaeltamaan kauas pois luotamme. Pyydämme, Isä, pidä hänestä huolta."

Minä voin kuulla hänen sanovan…oi, todella rauhaton, kun he rukoilevat; eihän silloin enää haluta kuulla isän ja äidin rukouksia. Hänellä on muut asiat mielessään. Siitä syystä me olemme joskus kärsimättömiä; emme voi odottaa edes muutamaa hetkeä, emme voi rukoilla, emme voi odottaa edes rukouksen aikaa. Mutta, tulee aika, ystävät, teillä tulee olemaan koko iäisyys aikaa ajatella sitä. Rukoilkaa nyt. Olkaa valmiita kohtaamaan Mestari nyt.

Minä voin kuulla, kun he rukoilevat ja nousevat ylös. Äiti yrittää halata häntä ja hän kääntää päänsä pois. Hänen isänsä kietoo kätensä. Hän huutaa: "Voi, alkakaa laputtaa siitä kaikki," ja lähtee matkaan, mäen toiselle puolelle, suoraan kaupunkiin saadakseen olla muun maailman kanssa. Ja nämä vanhemmat, näen, kun he palaavat takaisin kotiin itkien,

parkuen, rukoillen.

35 Minä näen pojan siellä suuren väenpaljouden keskellä. Niin kauan, kuin rahaa riitti, hän oli kunnon kaveri. Juuri niin maailma kohtelee teitä. Niin kauan, kuin teillä on rahaa teillä on ystäviä. Mutta, kun rahat ovat hävinneet, häviävät ystävät. On kuiva kausi, ystävät.

Minä tunnen Ystävän, joka pysyy kanssanne, vaikkei teillä olisi penniäkään: Jeesus Kristus, Jumalan Poika. Minä olen ollut tilanteessa, kun ei ollut senttiäkään. Hän rakasti minua. Hän rakasti minua aivan yhtä paljon, jos minulla ei olisi ollut penniäkään, tai olisi ollut miljoona dollaria. Hän rakastaa sinua yhtä lailla. Tuo puhdas, pyhä, turmeltumaton rakkaus tulee yksin Jumalasta Hänen kansalleen. Sillä tavalla meidän pitäisi rakastaa toinen toistamme, tuolla jumalallisella rakkaudella.

36 Huomatkaa, ja minä saatan nähdä hänet suuressa… noissa paikoissa, joissa on uhkapelilaitteita. ja noissa pahamaineisissa halleissa ja niin edelleen. Ja hetken päästä, hänen rahansa olivat kadonneet ja ystävät kadonneet. Hän oli suosittu poika. Hän saattoi mennä treffeille kenen tahansa tytön kanssa. Mutta, kun hänen rahansa olivat loppuneet, he lähtivät porukan mukana. Juuri sillä tavalla perkele hylkää teidät. Niin kauan kuin sinulla on rahaa ja suosiota, kaikki hyvin, mutta, kun tuo aika kuluu loppuun, sinä olet mennyttä. Siinä kaikki maailman silmissä.

Sitten, minä voin nähdä hänet; hänen piti saada töitä itselleen. Hän meni jonkun sen maan kansalaisen luo, sikalanpitäjän. Katsokaapa, mihin hän nyt oli tipahtanut: juutalainen, jotka eivät saaneet edes koskettaa sianraatoa. Hän kärsi myös puutetta; hän näki nälkää ja hänen piti hankkia itselleen työtä. Ja hänelle annettiin pahinta. Sillä tavalla perkele tekee. Hetki, kun hän saa sinut lähtemään mäkeä alas, hän polkee teitä kaikella mitä hänellä on. Olen nähnyt…[Nauhassa on tyhjä paikka–-toim.] …sitten hän ei enää ollutkaan hyvä kaveri.

37 Ja hän pestautui eräälle sen maan asukkaalle. Ja tuo asukas antoi hänelle pari isoa sangollista vietäväksi sianruuaksi. Miettikää hieman. Juutalainen poika tuolla kaukana ruokkimassa sikoja lätissä kaukana äidistä, kaukana opista, joka hänellä joskus oli, pysyä kaukana sioista, ja nyt hän oli jäänyt kiinni juuri siihen.

Ja juuri niin perkele tekee. Hän saa sinut polttamaan ensimmäisen tupakkasi kertomalla, ettei se mitään haittaa. Ja hetken päästä sinä olet tuon paheen orja. Hän sanoo sinulle, ettei ryypystä hyvässä seurassa ole mitään pahaa.

Minä olen seisonut ihmisten kanssa, kun heitä ollaan viety hirteen, seisonut vieressä, kun ihmiset on tapettu sähkötuolissa, ja "en minä todellakaan aikonut," he sanovat, "tulla uhkapeluriksi. En ikinä aikonut, kun pelasin korttia, ruveta uhkapeluriksi. En ikinä aikonut juopoksi. Kun varastin ensi kerran …? …bensa-asemalta, en aikonut varkaaksi." Mutta ainoa, mitä perkele haluaa on, että sinä aloitat, ja hän pitää huolen lopusta. Mene kerran hänen maaperälleen ja katso mitä tapahtuu. Sinä tiedät, mitä väärintekeminen on, mutta pimeyden voimilla on vaikutuksensa, ilmavallan hallitsijan, joka johdattaa sinut ansaan näihin juttuihin. Sinun on noustava pystyyn. Erota itsesi maailman asioista ja tule ulos ja elä Kristukselle. Näin se on.

38 Ja minä voin nähdä tämän lapsen nyt, hän syöttää sikoja. Hän on nyt sikolätissä, ja syöttää sikoja ja syö samasta soikosta. Sikojen syöttäminen. Ajatelkaapa sitä, mitä hän oli jättänyt taakseen ja mitä hänellä oli silloin. Ja se hänen osuutensa, jonka hän oli kuluttanut, oli hänen isänsä omaa, jonka hän oli tienannut. Mutta tässä hän vain oli, sikolätissä. Kaikki, mitä hän saattoi kuulla, oli sikojen röhkinä.

Sillä tavalla asiat ovat tänä iltana, tai siis, tänään. Moni äidin poika, nyt, on kapakassa, päissään, jossain ilotalossa. Moni nuori tyttö, prostituoituna kadulla. Miksi? Koska he ovat lähteneet pois Raamatun äärestä, siitä, sen opetuksista, lähteneet elämään muun maailman kanssa. Pysykää poissa maailmasta.

Raamattu sanoo, että jos te rakastatte maailman asioita, Isän rakkaus ei edes ole teissä. Pysykää erossa siitä. Ja niin kauan kuin tuo halu on teidän sydämessänne, palatkaa alttarille. Aamen. Pysykää siellä, kunnes se on poissa. Voi tavaton. Sitä juuri on vanhanaikainen uskonto, josta minä puhun-sellainen, joka vie tuon halun pois sinusta.

39 Olin vasta kääntynyt, eräs nuori neiti tuli ja sanoi: "Veli Branham," hän sanoi: "Mitä iloa sinä saat elämästä, jos sinä et polta, juo tai käy elokuvissa, tai mitään?"

Jokunen ilta sen jälkeen, alttarille tuli 8 tai 10 syntistä. Sanoin: "Minä saan siitä enemmän iloa yhdessä minuutissa kuin sinä saat maailmasta kymmenessä vuodessa." Kun kadotetut tulevat Jumalan tykö; siitä me saamme iloa, siis Kristityt, nähdessämme kun Kristuksessa vastasyntyneet tulevat Valtakuntaan, sielu, joka on ikuinen, jotakin joka on todellista.

Nyt, saatan nähdä kaverin siellä nyt makaamassa sikalassa. Yöaikaan,

tuo vanha paikka haisi, niinpä luulen, että hänet oli jätetty sikalaan, makaamaan kaukaloon sikojen väliin.

Eräänä yönä, näen, kun levoton äiti isä alkavat keskustella pojasta…? …Kuulen äidin sanovan: "Minä olen niin levoton, isä, en tiedä mitä tekisin. Olen vain ajatellut poikaamme. Missähän hän mahtaa olla? Mahtaakohan hänellä olla mitään syötävää?

Kuulen isän sanovan: "No, mehän olemme aina opettaneet, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa. Rukoillaan." Näen, kuinka he polvistuvat lattialle ja alkavat rukoilla pikku Johnin puolesta. Kuulen, kun he rukoilevat: "Oi, Jumala, pidä pojastamme huolta. Missä hän sitten onkin, missä tilassa hän onkin, pidä hänestä huolta, Isä, ja lähetä hänet kotiin." Ja missä hän onkaan? Sikalassa–menossa sikalaan.

40 Jumalan enkeli tulee hänen luoksensa: "Poika, nouse ylös." Hän puhuu hänen kanssaan: "Mitäpä, jos lähtisit saman tien kotiisi, vanhempien [Alkup. "heidän"–suom.] luokse."

"Ajattelen isääni, kaikkine rikkauksineen ja kaikkea sitä, mitä hän on minulle antanut. Tässä minä makaan, kuolemassa nälkään, makaamassa sikalassa, ja syön [Tyhjä kohta nauhassa–toim.] Raamattu sanoo, että hän meni itseensä.

Ja seurakunta tänään tarvitsee juuri sitä, menemistä itseensä, jotta ymmärrettäisiin, kuka–kuka sinun Isäsi on, sillä joskus me käyttäydymme niin kuin meillä ei olisi taivaallista Isää. Sillä kaikki taivaallinen hyvä kuuluu seurakunnalle: jumalallinen parantaminen, pelastus, vapaus olla murehtimatta mistään; kaikki kuuluu seurakunnalle. Jeesus kuoli, ja me olemme…me olemme perineet kaiken sen, mitä Jumalalla on, Hänen kauttaan; olemme Valtakunnan perillisiä, rikkaita.

> *Minun isäni on taloista ja maasta rikas,*
> *Hänellä on maailman hyvinvointi käsissään.* [laulu: A child of a King–suom.]

Sitä me juuri olemme, jos me vain menemme itseemme. Voi, minä voin nähdä, kuinka hän alkaa mennä itseensä ja sanoo: "Voi, voisinpa vain mennä kotiin. Mutta, minä olen tehnyt syntiä enkä enää ole…en ole sen arvoinen, että menisin kotiin. Mitähän minä voisin tehdä?"

41 Ja hän… minä ajattelen täällä, aikaa, kun hän oli pikkupoika. Kun hän oli sairas, hänen äitinsä kiikutti häntä kehtoa edestakaisin, sinne

tänne kamarissa ja rakasti häntä ja välitti hänestä. Ja nyt ei ollut ketään, joka rakastaisi ja välittäisi hänestä. Hän oli ulkona kylmässä maailmassa ja aivan omillaan. Ainoa ääni, jonka hän kuuli, tuossa pikku…? …Ja saatan kuulla, kuinka hän alkaa laulaa vanhaa laulua, jonka ehkä hänen äitinsä tunsi. Luulisin, että se menee näin:

Jospa voisin kuulla äitini vielä rukoilevan.
Jospa voisin vielä kuulla hänen lempeän äänensä.
Kuinka iloinen olisinkaan, se merkitsisi minulle paljon,
jos vain voisin kuulla äitini vielä rukoilevan.

Sinä olet täällä, vanhana äitinä–etkö haluaisikin kuulla, kun hän rukoilee tänä iltapäivähetkenä? Moni teistä…? …Voi, voisipa hän kuulla, kun hänen äitinsä rukoilee, Jumalan enkelit katsovat sitä taivaasta. Rukoilee samalla hetkellä.

42 Sitten minä näen taas siellä, näen, kuinka isä tulee todella levottomaksi, nousee ja vetää takin päällensä ja kävelee ulos portista, kuutamo yö, katselee polulle ja miettii: "Missähän minun poikani mahtaa olla?" Vanha laulu, jota minun isäni ennen lauloi, kun me ennen…? … vanha isä laulaa tällä tavalla. Näin usein, kun isällä oli iso punainen nenäliina; hän tapasi vetää sen puoleksi ulos taskustaan lähtiessään ulos. Hänellä oli tapana nousta ja laulaa tätä laulua:

Voi, missähän minun poikani on tänä iltana?
Voi, missähän minun poikani on tänä iltana
Sydämeni tulvii yli äyräittensä, sillä hän tietää, että minä
rakastan häntä.
Voi, missähän minun poikani on tänä iltana?

43 Voi tavaton. Hän tähyilee tielle poikaansa, joka on poissa. Saatan nähdä kuinka poika menee itseensä, muistaa menneet ja tuntuu siltä kuin hän kuulisi taas äitinsä rukoilevan. Jumalan enkelit odottavat saadakseen viedä sanoman; saatan nähdä, kun hän nousee ja laulaa sanoen:

Kertokaa äidille, että olen tulossa (Lauletaanpa kaikki se.)
vastauksena hänen rukouksiinsa.
Suojelusenkeli, vie tämä viesti hänelle.
Kerro äidille, että olen tulossa, ja taivas iloitsee saadessaan jakaa
tämän hänen kanssaan.
Kyllä, kertokaa äitikullalleni, että olen tulossa.

Kuinka monen täällä tänä aamuna äiti on poistunut keskuudestam-

me? Näyttäkääpä kätenne. Pitäkääpä kätenne pystyssä, kun me laulamme sitä.

Kertokaa äidille...(Lupasitteko te hänelle, että tapaatte vielä?)
että olen tulossa vastauksena hänen rukouksiinsa.
Suojelusenkeli, vie tämä viesti hänelle.
Kerro äidille, että olen tulossa, ja taivas iloitsee saadessaan jakaa tämän hänen kanssaan.
Kyllä, kertokaa äitikullalleni, että olen tulossa.

44 Voin kuulla, kuinka poika sanoo: "Minä nousen ja lähden isäni luo." Ja tässä hän tulee, laahustaen…? …päivänvalolla. Voin nähdä isän ja äidin…? …istumassa sisällä. Tässä poika tulee, auringon noustessa peltojen takaa. Ilman kenkiä, vaatteet revenneinä riekaleiksi, kompuroimassa kotiin.

Voin kuulla, kuinka hänen äitinsä sanoo: "Siinä hän tulee, isä."

Kuulen isän sanovan: "Se on minun poikani."

Voin kuulla, kuinka hän sanoo: "Voi, isä. Minä en kelpaa pojaksesi. Tee minusta yksi palkkalaisistasi, mutta minä vain jatkan…" Isä ja äiti, ja ulos vain portista. Samantekevää, mitä poika on tehnyt, hän on nyt tulossa kotiin. He juoksevat, kietovat kätensä hänen ympärilleen ja sanovat: "Menkää teurastamaan syöttövasikka. Pidetään hauskaa. Tässä on minun poikani, joka oli kuollut, virkosi eloon. Hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt. Pankaa sormus hänen sormeensa, kengät jalkaan. Pukekaa talon paras puku hänen päälleen." Tuo juuri on Isän asenne jokaista syntistä kohtaan tänä iltapäivänä.

45 Minä muistan, kun itse olin kadoksissa ja hukassa, maailmassa, kuolemaisillani, syntisenä, makaamassa sairaalan sängyssä. Lääkäri sanoi, että minulla oli enää muutama hetki elämää jäljellä. Mutta, minä huusin, tulin tietä pitkin. Ja kun huusin, juoksin kohtaamaan taivaallista Isää; Hän suuteli minua niskaan, suuteli pois kaikki minun syntini ja huoleni. Puki puvun, Pyhän Hengen päälleni, pani vihkisormuksen sormeeni; jonakin päivänä, minä lähden jonnekin. Hän asetti minut kansansa keskuuteen tänne, missä minä saatan iloita ja elää yhdessä onnellisena. Miksi? Minä olin kerran kuollut ja nyt elän. Hyvä tavaton. Minä olin kerran kadotettu ja nyt minut on löydetty.

Maailmassa on tänään monia tuhlaajapoikia. Tuhlaajamiehiä ja -naisia, ja Jumala kutsuu kaikkia katumukseen. Onko asia näin? Hän haluaa, että me tulemme. Hän haluaa, että sinä tulet, kaikki tuhlaajat kaikkialta

tulevat.

Mahtaakohan täällä tänään olla joku tuhlaaja, joka on pysytellyt poissa? Minä en ollut tietoinen siitä, että aikani oli kulumassa loppuun. Onko täällä yhtään tuhlaajaa? Nostaisitko kätesi. Joku, joka on karannut Jumalan luota. Nostaisitko kätesi ja sanoisit: "Veli Branham, minä olen ollut tuhlaaja. Minä haluan löytää nyt Kristuksen."

46 Kuinka monella ei ole Pyhää Henkeä…? …ei ole sitä? Jumala siunatkoon sinua. Tulisitteko te tänne nyt, te kaikki, joilla ei ole Pyhää Henkeä, ja joiden kädet ovat taivasta kohti. Sillä aikaa, kun me laulamme vielä "Kerro äidille, että olen tulossa," ja tulisitteko aivan tänne nyt ja puhutaan asiat selväksi Jumalan kanssa juuri nyt. Uskotteko te, että jos Hän avaa sokean silmät minun puolestani, avaa kuurojen korvat, ettekö usko, että Hän kuulee minun rukoukseni teidän tarpeittenne takia? Lauletaanpa. Lauletaanpa yhdessä nyt.

Kertokaa äidille, että olen tulossa… (Niin sitä pitää. Tulkaa syntiset ystäväni, te…Jumala siunatkoon sinua, veljeni. Jumala kanssasi. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Jumala siunatkoon sinua, veljeni.) …hänelle.

Kertokaa äidille, että olen tulossa jakamaan taivaan ilot hänen kanssaan.
Kertokaa rakkaalleni, että olen tulossa.
Voi, missähän minun poikani on tänä iltana? (Kuulkaapa, ystävät [Nauhassa on tyhjä kohta–toim.] kovaa elämää.)
Voi, missähän minun poikani on tänä iltana?
Sydämeni tulvii yli äyräittensä,
sillä hän tietää, että rakastan häntä,
voi, missähän...

47 [Nauhassa on tyhjä kohta–toim.] tulla. Oi, onpa ihanaa; ihmiset kerääntyvät joka puolelta, kaikkialta, kaikki kokoontuvat kaikkialta. Voi, kristityt, eikö ole ihanaa? Nostaisitteko kätenne. Ihanaa. Uskotteko, että Mestari seisoo täällä tänä iltapäivänä? Katsokaa kun tänne polvistutaan…[Nauhassa on tyhjä kohta–toim.]

Minun isäni on tuolla puolen
minun isäni on tuolla puolen,
minun isäni on tuolla puolen,
toisella rannalla.

Jonain kirkkaana päivänä minä menen tapaamaan Häntä,
jonain kirkkaana päivänä minä menen tapaamaan Häntä,
jonain kirkkaana päivänä minä menen tapaamaan Häntä,
toiselle rannalle.

Se päivä on ehkä huomenna,
se päivä on ehkä huomenna,
se päivä on ehkä huomenna,
toisella rannalla.

48 Kuinka monen isä on tuonpuoleisessa? Näyttäkääpä kätenne. Voi että. Kuinka monen äiti on tuolla puolen? Näyttäkääpä kätenne. Veli ja sisar, me tulemme tapaamaan heidät jonakin päivänä, eikö niin? Jos te ette ole varma kokemuksestanne, tulkaa nyt, tulisitteko, kun me laulamme:

Se kirkas päivä on ehkä huomenna,
se kirkas päivä on ehkä huomenna,
se kirkas päivä on ehkä huomenna,
toisella rannalla.

Voi, siitä tulee iloinen tapaaminen!
Siitä tulee iloinen tapaaminen!
Siitä tulee iloinen tapaaminen!
Toisella rannalla.

Minä muistan, kun veljeni oli kuolemaisillaan sairaalassa…? … ”Sanokaa Billylle, että me tapamme toisella puolella.”

Voi, se kirkas päivä on ehkä huomenna,
se kirkas päivä on ehkä huomenna,
se kirkas päivä on ehkä huomenna,
toisella rannalla.

49 Teidän äitinne haluavat tietää, miksi me odotamme…? …tänne kokoontuneina, polvillamme lattialla. Mitä arvelette Mestarin ajattelevan tänä iltapäivänä. Miten tämä pikkuinen porukka…? …joka on kokoontunut tänne, nälkäisenä ja janoten vanhurskautta. Voi, Jumala teitä siunatkoon rakkaat ystäväni. Jonakin päivänä…ei tämä ole mikään kuviteltu kutsu, tämä on todellista. Me tulemme kohtaamaan Hänet.

Minä uskon, että olen yhteydessä kirkkauteen, taivaaseen, Jumalaan. Ja minä uskon, että Isä on tänä iltapäivänä oikein tyytyväinen nyt. Hän käy yleisöä läpi ja etsii niitä, jotka ovat nälkäisiä ja janoavat vanhurs-

kautta, tänäänkin, he tulevat täytetyiksi.

Tulisitko sinä? Joku vielä, kun me odotamme. Joku täällä, joka ei ole vanhurskas. Sinä tiedät, ettei kokemuksesi Jumalan kanssa ole kunnossa, eikä sinulla ole Pyhää Henkeä, tulisiko sinä? Kerääntyisittekö tänne ympärille samalla, kun me rukoilemme? Lauletaanpa tämä vanha kunnon laulu.

Älä anna Sanan lähteä
ja sulje silmiäsi valolta.
Syntisparka, älä koveta sydäntäsi,
tule pelastetuksi tänä iltana.
Oi, miksei tänä iltana?
oi, miksei tänä iltana? (Tulisiko sinä?)
haluaisitko sinä pelastua?
niin, miksei tänä iltana?
Oi, sano, miksei tänä iltana?
Oi...

Oi, taivaallinen Isä, puhu juuri nyt. Suo näiden, jotka kuulevat minua nyt, tulla yksinkertaisina alttarille, kun Henki liikkuu niin suurenmoisella tavalla. Herra ota heidät vastaan.

Miksei tänä iltana?

Kuunnelkaapa tätä, ystävät: te olette kyllä täällä nyt, mutta missä te tulette olemaan viidensadan vuoden päästä?

Huomenna aurinko ei ole ehkä paistamassa
ja siunaa sinun kauan harhaanjohdettua näkökykyäsi.
Nyt on aika, ole siis viisas,
Miksei tänä iltana? (Tulisitteko? Viimeinen kutsu.)
Miksei tänä iltana?

Muistakaa, olettepa te suloisia; minun on kohdattava teidät tuomiolla. Ehkä minä puhun viimeisen kerran sinulle tänä iltana. Minä tarjoan sinulle Jeesusta. Tulisiko sinä?

...tule pelastetuksi?
Oi, miksei tänä iltana?
Sinä olet "Lähes vakuuttunut," [Merle Haggardin laulu–suom.]

Voi, Jumala rakastaa sinua. Mikset sinä tulisi? Moni on pelastumaton, ilman Pyhää Henkeä sydämessä.

"Lähes vakuuttunut," usko nyt.

Aivan kuin joku sielu sanoisi: "Mene Henki, mene menojasi, minä kutsun Sinua sitten jonakin parempana päivänä."

Samalla, kun me odotamme, Pyhä Henki sanoo…? …alttarikutsu…? …nuoret miehet ja nuoret naiset, iäkkäät tulevat ja kerääntyvät…? …miksei ottaa vaarin Jumalan kutsusta?

Aivan kuin joku sielu sanoisi: "Mene Henki, mene menojasi, minä kutsun Sinua sitten jonakin parempana päivänä."

50 Juuri ennen kuin te istuuduitte, samalla kun urut jatkavat soittoa, jos haluatte, onko vielä joku ihminen? Tule juuri nyt. Kuulkaa, jonakin päivänä, ennen pitkää, täällä on monia, jotka saattavat olla jo poissa. Minäkin tulen poistumaan tässä jonakin päivänä. Eräänä päivänä kuu kieltäytyy paistamasta; aurinko kieltäytyy antamasta valoaan. Nyt, jos sinä et ole todella…tiedät, ettei asiasi ole kunnossa Jumalan kanssa. Pannan se kuntoon täällä tänä iltapäivänä. Rohkeutta. Tulisiko sinä, seisomaan aivan tänne?

Siis, muistakaapa, jos Jumala voi paljastaa salaisuutensa palvelijoilleen ja sinä tiedät, mitä kokouksessa on tapahtunut, eikö tämä silloin olisi ihana päivä?

Etkö tulisi? Nuoret miehet ja naiset, te olette vasta aloittaneet elämänne, aivan tienristeyksessä, tulkaa, jos te ette ole pelastettuja. Tulisitko juuri nyt, sävyisästi, nöyrästi Kristuksen tykö?

51 Jonakin päivänä kaikki tulee olemaan ohi ja sitten te tulette kohtaamaan Hänet ja tekemään tiliä teoista, joita te olette tehneet Hänelle. Tässä jonakin hetkenä atomipommi-isku tulee, ja tämä kaupunki tulee olemaan tuhkana, joka laskeutuu maahan. Yhtään ihmistä ei tule jäämään jäljelle, ja se saattaa tapahtua vähemmän kuin vuoden sisällä tästä. Missä silloin sinun sieluparkasi tulee olemaan? Älä ota riskiä, tuhlaaja, tule nyt. Jos sinä olet ollut seurakunnassa vähän niin kuin leikkimässä, seurakunnassasi; sinä tiedät kuuluvasi seurakuntaan, mutta sinulta puuttuu todellinen kokemus, etkö tulisi?

Tunnen jotenkin kummallista johdatusta tehdä tämä–tehdä tämä…-nostaisitko kätesi. Kuunnelkaapa, te kaikki kristityt ihmiset, katsokaa tänne näyttämölle. Luuletteko te, että Jumala peittää silmänsä siltä, kun hän ruokkii varpusetkin, jotka putoavat katuun? Jos Hän on tietoinen varpusen kuolemasta, miksei sitten sadoista vilpittömistä rukoilijoista. Tästä tulee ihmeellinen hetki. Ihmisiä tulee vielä, molemmilta puolilta.

Jos sinä lähdet nyt, Jumala tulee olemaan todella iloinen. Me rukoilemme todella mielellämme sinun puolestasi.

52 Haluatteko te kuulua tähän joukkoon? Mitä, jos ulkoa kuuluukin ääni? Sinun on kuoltava. Ihmiset sanovat: "Mitä nyt tapahtuu?" Jumalan pasuuna on soinut. Voi tavaton. Viimeinen kutsuhuuto on kajahtanut. Ja missä sinä silloin oletkaan? Kun sinä voit…kun sinä [Nauhalla on tyhjä kohta–toim.]…Missä sinun sielusi tulee olemaan? Tule nyt, kun sinulla vielä on mahdollisuus.

Älä käännä Hänelle selkääsi, älä käännä Hänelle selkääsi,
Hän tulee sydämeesi...?...
vaikka sinä olet kulkenut harhateille.
Oi, kuinka sinä haluaisitkaan kuulla Hänen sanovan: "Hyvin tehty,"
Oi tuota iankaikkista päivää!
Älä työnnä kallista Vapahtajaa pois sydämestäsi,
älä käännä Hänelle selkääsi.

Nyt, jos sinä olet sairas ja haluaisit…olet tulossa Jumalan armoon…? …haluan, että kaikki istuutuvat, voisitteko, nyt. Jos te istuutuisitte…? …

Voi, kristityt ihmiset, kaikkialla, olkaa rukouksessa mitä sitten teettekin. Muistakaa, yksikin sielu, joka saattaisi tulla Valtakuntaan. Onko täällä ketään, joka odottaa Pyhää Henkeä, sinä olet sen tarpeessa? Mietihän, mitä se sinulle merkitsee. Mitä sinulle merkitsisikään saada Pyhä Henki? Mitä se merkitsisi sinulle? Nyt, nyt on aika ottaa Pyhä Henki vastaan. Monet ovat pelastuneet syntisestä elämästä. Ihmiset ovat vilpittömiä, heillä on Jumalan nälkä. Nyt, täällä, minä olen pidättänyt teitä puoli tuntia, tai enemmän esittäessäni tämän alttarikutsun.

53 Nyt, painetaan päämme joka puolella, kun rukoilemme. Saarnaajaveljet, menisittekö te tämän yleisön luo nyt…? …Menkää heidän joukkoonsa ja olkaa…? …Rukoilkoon jokainen, joka puolella. Kaikki te ihmiset, jotka etsitte Jumalaa, nostakaa kätenne nyt ja sanokaa: "Jumala, minä uskon."

Taivaallinen Isämme, me, Valtakunnasta tulleet tuhlaajat, olemme joutuneet harhaan reitiltä. Monet meistä, rakas Isä, eivät ole sen arvoisia, että heitä kutsuttaisiin Sinun lapsiksesi. Sinä voisit tehdä meistä palkkalaisiasi, mutta Sinä et halua meidän olevan palkkalaisiasi. Sinä haluat meidän olevan poikia ja tyttäriä, että meillä olisi kodin etuoikeudet, kun tiedämme että olemme kotona, mennä jääkaapille, kun olemme näl-

käisiä; mennä syömään; kun olemme väsyneitä…? …

Oi, Jumala, katso tänään, niin monta kuin heitä onkin, ja he muistelevat, vaikka ovatkin eksyksissä, isää ja äitiä, jotka rakastivat heitä, vanhanaikainen äiti, joka rukoili heidän puolestaan ja siunasi heitä kuolemaansa asti. Vanhanaikainen isä, joka…? …Oi, pyyhki kyyneleet hänen silmistään ja istui…? …kirkkaudessa, joitakin…? …tänään. Ja he ovat siellä…? …ja katsovat tänne päin…? … alttarikutsu on tehty. Syntiset ja sielut, jotka etsivät Jumalaa, ovat kokoontuneet alttarin ympärille. Oi, Pyhä Henki, liikkuu suuressa voimassa juuri nyt; leijailee tämän rakennuksen yllä. Minä tiedän, että Sinä odotat saavasi kastaa jokaisen näistä täällä…? …murtautuaksesi yhden heistä kautta ja sitten levittäytyäksesi koko yleisön päälle. Olkoon siinä…

54 [Nauhalla on tyhjä kohta–toim.] …täällä areenalla, jossa Jumalan valtakunta voi tulla julki Hänen kansalleen. Oi, Kristus, minä, myös, haluan tulla luetuksi siihen. Minä haluan, että Sinä muistat minua, oi Jumala, minun päiväni ovat luetut. Arpani on heitetty. Jonakin päivänä kuolema tulee pusertamaa elämän ulos ruumiin–elämän ruumiistani ja minun on tultava kohtamaan Sinua, Jeesus. Ja kun minä tulen, tulisitko Sinä minua vastaan, Herra? Minä tulen etsimään Sinua, kun huoneeseen alkaa kerääntyä usvaa ja minun on käymässä huonosti ja pulssini on lähdössä, minä odotan, että Sinä olet paikalla. Olet…? … Kyllä, vaikka minä vaeltaisin kuoleman varjon laaksossa, minä en pelkäisi mitään pahaa. Sinä olet minun kanssani, Sinun vitsasi ja sauvasi lohduttavat minua." [KR33: "vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa… Ps. 23 –suom.]

Oi, Jumala, tämä suuri, pimeyden hetki, juuri ennen mitä maailmanlaajuisinta–maailmanlaajuisinta sotaa, joka rauhaa koskaan on kohdannut, samalla, kun Pyhä Henki liikkuu maassa, niin kuin Nooan aikana; miehiä ja naisia suostutellaan ovella tulemaan Kristuksen Jeesuksen tykö, astumaan sisään ahtaasta portista, syntymään valtakuntaan.

Nyt, kun ihmiset ovat polvillaan, katuvat sielut, oi, Kristus, kuule näiden rukous…? …uskon koko sydämestäni, että Sinä otat vastaan heistä jokaisen Sinun valtakuntaasi. Olkoon Sinun Henkesi heidän elämässään ja suo heille se, mitä he sydämestään pyytävät, juuri tänä iltapäivänä.

55 Monelle niistä, jotka seisovat parvella nyt, rukoillen–vuotakoot Pyhä Henki ympäri noita käytäviä tuolla ylhäällä. Kutsu kansaasi, Herra, ja siunaa heitä kaikkialla, valmistautumaan tuota suurta päivää varten. Suo

se, Isä, Sinun Poikasi, Jeesuksen nimen kautta.

Oi, taivaallinen Isä, siunaa, me pyydämme Jeesuksen Kristuksen nimessä, Hänen kunniakseen.
Sillä aikaa, kun me rukoilemme, jokainen joka puolella, nostakaa pyhät kätenne ja sanokaa: "Herra, ole minulle armollinen…"…? … [Joku veli sanoo jotakin kokouksen jatkumisesta–toim.]